

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

4/2019 - 24. vydání

Obsah

Tvůrčí psaní studentů – Rande ve třech	3
Tipy, zajímavosti a rady při cestování	7
Cesta za vysněným titulem MDDr!	10
Projekt EUROSOLA	12
Österreich Institut	17
Zajímavý koníček – Světový pohár v biatlonu 2018/2019	19
Úvaha – Maturitní ples	22
Poznej svého učitele	24
Investigativní reportáž – Požární cvičení	25
Vyslechni svého učitele... Tentokráte s Veronikou Bartoškovou	26
Na slovíčko s Vojtou Karlíkem	30
Pozvánka do divadla na měsíc duben	33
Tajemný předmět	34
Rébus	35
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc březen	37
Kde nás najdete?	65

Zrovna jsem se svou kamarádkou Káťou vycházela ze školy, když mě zastavil můj kamarád Martin. To je jeden kluk od nás ze čtvrtáku. Má hnědé na krátko ostříhané vlasy, které mu všemožně trčí. Pod úhledným tmavým obočím svítí krásné tmavě hnědé oči, ze kterých občas prosvicují zelené nitky. Je asi dva metry vysoký, bez pár centimetrů, s vysportovanou atletickou postavou.

„Ahoj Áďo,“ usměje se a culící se Káťa mi zmizí z dohledu. Potvora.

„Ahoj,“ opětuju mu úsměv a vyjdu ze školy.

„Co děláš dneska večer?“ zeptá se a prohrábne si už tak rozcuchané vlasy.

„Proč?“ odpovím otázkou, přestože je to neslušné. Jemu to očividně nevadí, protože pokračuje.

„No, koupil jsem dva lístky do kina a nikdo nemá čas, tak mě napadlo, pozvat tebe.“ Na důkaz pravdivosti vyndá dva lístky.

„Promiň Marto, ale já na dnešek už něco mám,“ posmutním a obejmu ho. „Třeba jindy, jo?“

„Tak jo,“ posmutní i on, a v objetí mě mírně stiskne.

„Tak zatím,“ zamávám mu a zajdu za roh, kde na mě čeká Káťa.

Zajdeme ještě kousek dál do naší oblíbené kavárny. Je fajn mít oblíbenou kavárnu hned u školy.

Obě si objednáme cappuccino, ale já se sójovým mlékem. Intolerance na laktózu, co víc dodat.

Sedly jsme si ke stolku a začaly jsme si povídat.

„Co po tobě Martin chtěl?“ zeptá se, jakmile odejde obsluha.

„Chtěl jít se mnou do kina,“ pronesu jakoby nic.

„A půjdeš?“ následuje další otázka.

„Ne, vždyť jdu s Lukým,“ usměju se. Lukáš, ten je taky od nás ze školy, ale je o rok mladší Martin. Tradije se o něm, že je to nejhezčí kluk na škole. Je vysoký, pořádně nasvalený a přitom pořád roztomilý. Má světle hnědé vlasy na bocích sestříhané s delší patkou navrchu. Patku nosil vždy nagelovanou, takže jeho vlasy vypadaly, že mají velký objem. Perfektně upravené obočí budilo dojem perfekcionisty a jeho světle modré až šedé oči doslova z pod něj zářily. Jeho dokonale tvarované rty byly orámovány několika denním strništěm, které jen přidávalo na celkové dokonalosti.

„Ajo, já zapomněla,“ zasměje se a usrkne ze svého kafe.

Doma se vysprchuju, umyju si vlasy a dám si obličejovou masku. Ať jsem hezká. Masku sundám, vysuším si vlasy a začnu prohrábávat skříň, něco ucházejícího tu být musí.

Nakonec vítězně vytáhnu uplé černé džíny a červenou mikinu. Vlasy si nechám volně

spadat po ramenou. Nalíčím se, jen obočí, řasenku a make-up, a s kabelkou vyrážím z domu. S Lukym máme sraz v šest ve Špalíčku. Takže asi půjdeme do kina.

Za pět šest stojím u dveří nákupáku a rozhlížím se, odkud by mohl přijít.

Najednou mám oči překryté něčími dlaněmi a drsný mužský hlas, se mě ptá, kdo to je.

„Lukáš," vyslovím první tip a ruce zklouznou dolů. Otočím se na příchozího, ale moje očekávání zůstalo nenaplněno.

„Martine, co ty tady děláš?" zeptám se, protože za mnou doopravdy stojí Martin.

„Přišel jsem do toho kina, jak jsem ti říkal, že mám lístky. Nenchám je oba propadnout. Jeden stačí," usměje se přes špatně skrývané posmutnění. „Ty jdeš taky do kina?" zeptá se mě.

„Jo," přikývnu. „Lukyn ze třetáku mě pozval."

„Aha," zamyšleně přikývne.

„Byl rychlejší," řeknu jen tak, aby konverzace nestála. Pak zahlédnu, jak se z jedné strany přibližuje Lukáš. Usmívá se, ale když uvidí Martina, usměv mu zmrzne na rtech.

„Ahoj," pozdraví příjemným hlasem a vrhne ne zrovna hezký pohled na Martina. „Co ty tu chceš?"

„Jdu do kina, tak zklidni hormon," odpoví s ledovým klidem Martin.

„Ts," odfrkne si Luky a jeho pozornost se konečně otočí mým směrem. „Půjdeme dovnitř?"

S přikývnutím souhlasím a očima prosím Martina, aby za námi nechodil. Když jsme vcházeli, zůstal stát přede dveřmi. Alespoň něco.

S Lukym jsme došli nahoru do třetího patra, kde se náchází kino a domlouvali se, na jaký film půjdeme.

„Tak co by se ti líbilo?" zeptá se mě.

Prohlížela jsem si tabule okolo sebe a mou pozornost upoutal jediný film.

„Jak vycvičit draka," v očích se mi rozzářili dětské jiskřičky a Lukáš se smíchem přikývl.

Došli jsme k přepážce a poprosily dva lístky na film.

„Promiňte, ale máme jen jedno místo," koukla na nás omluvně dívka za pultem a začala nám nabízet jiné filmy.

„Když já bych chtěla jít ne tento," posmutním.

„Nechcete jeden lístek?" ozve se za námi pro mě velmi známý hlas.

„Ty máš?" otočím se na Martina s širokým úsměvem.

„Jo, ten jeden," usměje se a jeden mi podává. Přijmu ho a kouknu na Lukáše. Moc nadšeně se netváří, ale nemá na výběr. Koupí si tedy ten jeden zbývající lístek, který je hned vedle toho mého, který jsem dostala od Martina, a přesuneme se k frontě na popcorn.

Lukáš vezme velký slaný popcorn, dvě střední koly a já si vyberu s jeho asistencí pár sladkostí.

Když vstoupíme do promítacího sálu, mává na nás ze zvrchu Martin. S úsměvem se k němu vydám a sedám si vedle něho. Lukáš dojde vzápětí a měří si nás kritickým okem.

„Neprohodíme se?" zeptá se mě. Chvilí váhám, ale nakonec přikývnu a posunu se

o sedadlo dál. Luky si sednul mezi mě a Martina a podal mi popcorn.

Po začátku reklam, kdy byl sál plný hluku a lidí, se Lukáš pustil do rozhovoru s Martinem. Kvůli množství hluku jsem neslyšela, o čem se baví, ale oba na sebe vrčeli jako vztekli psi.

Dělala jsem, že to nevidím a dál se koukala na trailery k novým filmům.

Když začal film, v klidu jsme se všichni dívali.

Ani v půlce filmu se stalo něco, co jsem nečekala. Martin se zvedne, že odchází. Prochází okolo nás, ale Lukáš mu dá nožku. Martin zakopne, ale udrží rovnováhu a s nějakou nadávkou na Lukášovu osobu odchází dolů.

„Cos to řekl?“ zavolá na něj Luky a rozběhl se za ním. Martin znovu zavolá nadávku a rozběhne se ze schodů. Bohužel pro něj nevypočítal délku schodu, zakopl a spadl. Rychle se zvednul, ale Lukáš už stojí u něj a začne do něj bušit hlava nehlava. Martin měl co dělat, aby se udřel na nohou, ale překvapil, když Lukáš uštědří pořádnou ránu do nosu, odkud se mu spustí krev.

„Hajzle,“ zaře na celý sál Lukáš a pustí se do Martina s novou vervou. Rozběhnu se k nim a pokouším se je slovy uklidnit, ale oba mě ignorují.

Po pár minutách boje v Lukynův prospěch přiběhne ochranka a začne je od sebe tahat. Martin se v tu ránu uklidní a začne si otírat rozražený ret. Lukáš se ale tak rychle neuklidnil. Vytrhne se vyhazovačům z náruče a v ruce se mu zableskne malý nožík. Jediné co stihnu udělat, je zakřičet pozor. Všichni se na mě otočí, ale to už má Martin kudlu v břiše.

Vyhazovači znovu chytí Lukáše, tentokrát s rukama za zády.

„Zavolejte někdo záchranku,“ rozhlédá se sálem a já se rozbíhám k v klubíčku schouleném Martinovi.

„Martó,“ kleknu k němu a koukám na nůž trčící z jeho břicha. „Je mi to...Je mi to tak líto.“ Vzlykám a s hrůzou ho pozoruju.

„To bude dobrý,“ řekne a pokusí se o úsměv. „Ty za to nemůžeš.“

Ještě chvíli tam sedíme a pokoušíme se zastavit krváčení. Nepřestávám se mu v slzách omlouvat, ale on mě uklidňuje, že si za to může sám.

Po několika minutách vchází záchranka a Martina odvázejí do nemocnice.

Zaťukám na dveře pokoje a po vyzvání vstoupím.

„Ahoj,“ pozdravím a dojdou k Martinově posteli.

„Ahoj,“ rozzářil se a pokusí se zvednout do sedu.

„Jak ti je?“ zeptám se a přisunu si k jeho posteli židli.

„Jako kdyby mě někdo propíchl,“ odpoví a schytá ode mě ránu do ramene.

„Ty jsi fakt blb,“ rozesměju se spolu s ním. „Přišla jsem se to znovu omluvit.“

Povzdechne si. „A já ti znovu, už asi po sto padesáté, opakuji, že to není tvoje vina a že se nemáš za co omlouvat. Já jsem ho vyprovokoval. Můžu si za to sám.“

Nadechnu se k protestu, ale on mě pohybem ruky umlčí. „Už o tom nehodlám diskutovat.“

Přikývnu a dlouhou chvíli mlčím.

„Kdy tě pustí?" zeptám se nakonec a upřu na něj pohled.

„Prý pozítří," usměje se na mě. „Už tě budu zase otravovat ve škole."

„Nevíš, co budeš dělat některý večer?" kouknu na něj s nachovějícími tvářemi.

„Proč?" zeptá se nechápavě.

„Víš, nějak jsem ten film pořádně neviděla a ty taky," odmlčím se, ale za moment pokračuju dál. „Co kdybychom na něj zašli ještě jednou? Jen my dva?"

Rozesměje se a vytáhne se do sedu. Přitáhne si mě do objetí a přitisknu se k jeho smíchem se otřásající hrudi.

„Moc rád s tebou zajdu do kina."

Milí čtenáři, dnes jsme si pro Vás připravily výlety po nám blízké Jižní Moravě. Morava je plná různých turisticky zajímavých míst, naučných stezek, hradů, zřícenin a mnoho dalšího. Nás nejvíce oslovilo právě těchto pět:

Lednicko-valtický areál

Lednicko-valtický areál je naprosto výjimečný přírodně-architektonický komplex, který tvoří zejména zámky Lednice a Valtice.

Zámky patřily k nejvýznamnějším majetkům rodu Lichtenštejnů, o kterém se dozvíte z výkladu průvodcu nejrůznější zajímavosti.

Lednicko-valtický areál kromě zámků tvoří rozsáhlé parky, soustava rybníků a historické stavby v přírodě (lovecké záměčky, chrámy, kaple). Lednicko-valtický areál je zařazen na Seznam světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO. Areál je vhodný také na cyklovýlety, díky jeho rovinatým cestám.

Národní park Podyjí

Národní park Podyjí se rozprostírá na jihu Moravy na březích řeky Dyje. Zasahuje též do Rakouska, kde se nazývá Thayatal.

Podyjí je vyhlášenou vinařskou oblastí, takže pokud jste milovníky vín, je to výlet přímo pro Vás. Také je zde krásná, zachovalá příroda. Kraj je obohacen mnoha vřesovišti,

krásnými vyhlídkami a vinicemi. Vyskytuje se zde 77 druhů chráněných rostlin.. Fauna je zastoupena vzácnými druhy živočichů, jsou to např. vydra říční a sysel obecný, z ptáků např. dudek chocholatý, čáp černý, výr velký.

Národní park Podyjí byl vyhlášen 1. července 1991 a je jediným národním parkem na Moravě. Nedaleko je také město

Znojmo, které je známo svým historickým jádrem a určitě stojí také za navštívení.

Soutěska k Dívčím hradům

Pavlovské vrchy na jižní Moravě, na nichž byla vyhlášena CHKO Pálava, patří k nejatraktivnějším turistickým cílům na Moravě.

Děvičky (též nazývané Dívčí hrady) jsou zříceninou gotického hradu z roku 1222. Tyčí

se na vápencové skále v nadmořské výšce 428 m v severní části hřebene Děvín. Během třicetileté války byl hrad vypálen Švédy a v 18. století opuštěn. Z hradů se naskýtá nezapomenutelný výhled na okolní krajinu, hlavně tedy na jezero Nové Mlýny.

Tajemství Ždánického lesa u Bučovic

Ždánický les není všeobecně turisticky známá oblast, ale díky své nevelké a hlavně nenáročné výšce s malou turistickou frekventovaností, je jistě příjemná. Převážně pak vhodná pro cykloturistiku a nenáročné

procházky. Díky svému prahistorickému osídlení a bohaté národopisnosti má tento kraj co nabídnout. Navštívit zde můžete hned několik hradů, zřícenin, pomníků, vyhlídek a dokonce i jedno muzeum.

Zřícenina hradu Cornštejn

Zřícenina hradu Cornštejn se nalézá u Vranovské přehrady poblíž obce Bítov. Poslední rozsáhlá rekonstrukce zříceniny proběhla v roce 2011. Objekt spravuje Jihomoravské muzeum ve Znojmě. Vstupné je zde zpoplatněno. Během prohlídky můžete

nahlédnout do sklepních prostor a hladomorny s tematickou expozicí. Dále uvidíte pozůstatky starého a nového paláce s několika branami, zachovalou baštu na jižní straně, předsutou věž a studnu.

O prázdninách hrad ožívá. Prohlídky zpestřují vystoupení šermířů, kejklířů a divadelní vystoupení. Zpravidla večer hrad nabídne šermířská a ohňová vystoupení skupin historického šermu.

Hrad Lukov

Hrad Lukov je situován na velmi atraktivním místě a proto přitahuje mnoho návštěvníků. Je opředen mnohými pověstmi, z nichž my máme nejradši tu o zazděném pokladu. Mladý pán Štemberk zazdil hluboko

v podzemí poklad a posléze zmizel. Hamižný purkrabí prohledal celé hluboké podzemí, ale poklad stejně nenalezl. Poklad je tudíž stále někde na hradě a nikdy nebyl nalezen. Třeba budete mít štěstí!

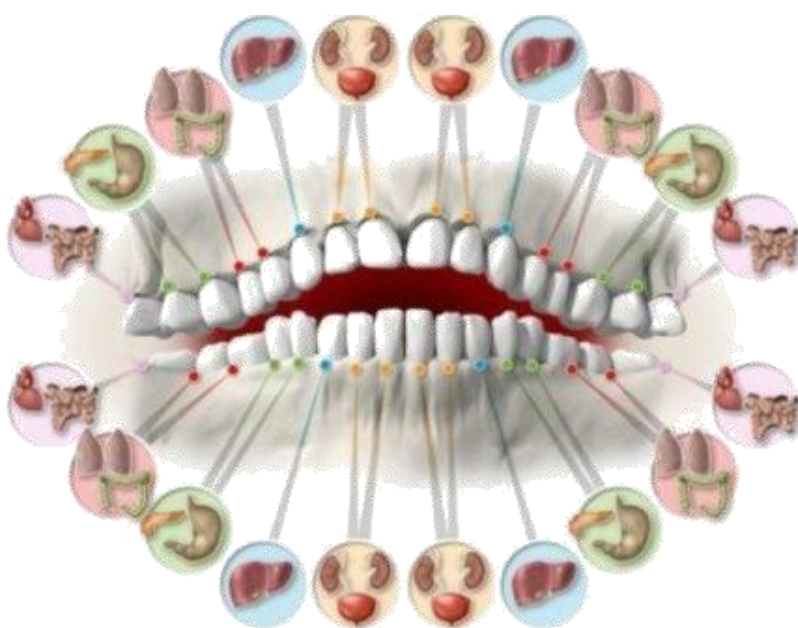

Ahoj všichni!

V březnovém/dubnovém vydání probereme anatomii zubů, která by se nám na přijímačkách mohla také hodit a pak jednu takovou menší zajímavost na kterou jsem nedávno natrefila :)

Tak jdeme na to! Věděli jste o tom, že každý náš zub je spojen s konkrétním orgánem v těle? Tak hnedka si to objasníme. Tento článek jsem našla na Facebooku, ale věřím, že na něm něco pravdivého bude... No posudte sami :)

Tak na tomto velmi jednoduchém a výstižném obrázku bychom měli najít vše potřebné :D Vezmeme si to popořadě, tak pro zopakování dítě má 20 zubů, dospělý člověk má 32 zubů (řezáky, špičáky, zuby třenové, stoličky), co je v dutině ústní zvláštní, je to, že máme tzv. Zuby moudrosti chcete-li ošmičky a proč je máme? Z jednoho prostého důvodu... Naši předkové, kdysi dávno neholdovali takovým pochutinám jako my dnes, ale zkrátka a jasně jim „stačilo“ maso z mamuta apod... Trošku přeháním, ale podstatou je to, že nám zůstaly po předcích

jako jakýsi pozůstatek. Předci se živilí jinou stravou, proto měli trochu větší čelisti než my, ale zpět k věci. Jakékoli poškození zubu může být problémem spojeným s orgánem v našem těle. Podle odborníků, první a druhý horní a dolní řezák, má na svědomí udržení normálního stavu jater a žluči. Za to premoláry (4 a 5) upozorňují na stav plic a tlustého střeva, (6 a 7) stoličky na stav žlučníků, sleziny a slinivky břišní. Zuby moudrosti za stav srdce a tenkého střeva. Bolest (1 a 2) řezáku je indikátorem infekce horních močových cest. První řezák může

upozornit na angínu nebo onemocnění kloubů. Bolest (4 a 5) stoličky může být příčinou alergických reakcí. Bolest horní šestky a sedmičky může naznačovat počáteční gastritidu nebo žaludeční vředy a bolesti dolních stoliček označují podle odborníků potíže s tepnami.

PS: musím se s Vámi podělit o skvělou zkušenost a poklad, který jsem objevila už kdysi v době nošení rovnátek a které spolehlivě pomáhá na jakoukoli bolest, jak dásní, tak zubů. Jsou to zcela přírodní kapky, které nejednoho člověka už zachránily od tolik obávaných návštěv zubaře. Představuji

Ufff a máme to... Samozřejmě, že bych chtěla říct, že ne každé poškození zubu signalizuje bolest nebo onemocnění orgánů!!! Je to pouze jakási domněnka vědců a specialistů :)

Vám 100% obyčejný hřebíček v kapkách :) vyjde snad do 100 Kč a výsledek zcela dokonalý... Svoji psychiku, ale nejprve připravte na velmi specifickou CHUŤ a na velice překvapivé, chvilkové znecitlivění dásně! Příště se už opravdu budeme věnovat slibované fyzice :)

Mějte se krásně, Vaše zatím nadšená :)

Naše škola: Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace, byla vybrána jako jediná škola z České republiky na setkání středoškolské mládeže všech zemí EU v prostorách Parlamentu EU ve Štrasburku.

Zážitky z této cesty se Vám teď budeme snažit přiblížit. O půl desáté večer jsme se všichni sešli před autobusem. Po nástupu do autobusu nás přivítala paní průvodkyně, která nás provázela na cestě do Štrasburku i zpět.

Řekla bych, že cesta tam byla mnohem náročnější, co se týče pohodlí. Pokud seděli dva vedle sebe, tak spíše na sobě. Většinou to každý vzdal a šel si udělat pohodlí na vedlejší sedadlo. Přeskočila bych z cesty na to, co bylo mnohem zajímavější a to byla naše první zastávka ve městě **Colmar**. Často se považuje za nejstarší město Alsaska. Město umění, architektury a krásných památek. Prošli jsme si jejich tržnicí a uličkami, které byly vybudovány na styl Benátek. Největší

výzvou bylo, že poté, co jsme měli volný čas, museli jsme sami dorazit zpět k autobusu. Navštívila jsem s holkami jednu krásnou kavárnu, kde jsme si daly rávu a horkou čokoládu. Zahrnula bych tu jednu historku, kdy jsme seděly v té kavárně a najednou si jedna z nás všimla, že se na nás usmívá nějaká paní. Jenomže to nebyl letmý úsměv. Začala na nás zvedat obočí, dělat různé zvuky jakoby flirtovala? Nevíme, dopily jsme si rávy a po zaplacení hned odešly.

Musím říct, že jsme se nad tím dost zasmály. Teď přišla ta naše výzva dorazit k autobusu. Nebudu lhát, že jsme se

neztratily, ztratily. Po desetiminutové panice jsme se nějak zorientovaly a včas došly.

Naší další zastávkou bylo městečko **Riquewihr**. Jedno z nejpůsobivějších městeček na Route du Vin. Leží v srdci vinařské oblasti. Jeho starobylý vzhled se zachoval dodnes. Na každém rohu byl nějaký malý obchůdek. Měli jsme volný čas zhruba hodinu a půl, takže jsme si prošli velkou část městečka.

Naší další zastávkou bylo už **centrum Štrasburku**, kde náš hlavní cíl bylo se podívat na Cathédrale Notre Dame. Je to jeden z nejlepších příkladů gotické architektury. Její stavba probíhala v letech 1015-1439. Prošli jsme mnohem více památek, ale to by byl tento článek asi na deset stran. Rozhodně nemůžu říct, že by to byl zbytečný den.

Kolem šesté večer jsme dorazili do naše hotelu. K němu bych jen napsala, že na obrázcích je vše hezčí a jak dodala paní profesorka Mrkosová: „Byla jsem tu zhruba před dvaceti lety a ty pavučiny jsou pořád stejné.“ Večer probíhal tak, že jsme trávili všichni na pokojích s ostatními, sprcha, ale všichni jsme šli spát brzy. Nejen proto, že jsme měli v nohách x kilometrů, ale i proto, že následující den nás čekalo brzké vstávání a cesta do Evropského parlamentu.

Ráno jsme vstali, dobalili si věci a šli na menší snídani v pohodě toastů, cereálií k tomu kávu, džus nebo vodu. Po snídani jsme si šli pro tašky a čekala nás cesta do parlamentu. Řekla bych, že někteří z nás i za

tu krátkou dobu byli schopni usnout a probudilo je, až když se začalo volat, že už se vidí budova parlamentu. Po příchodu do budovy, jsme si prošli bezpečnostní kontrolo, abychom mohli vejít dovnitř. Před tím, než jsme šli do budovy, musela být na místě fotka. Všichni známe ten pocit, když se musíte fotit na místě, kde na vás kouká dalších x lidí. Uvnitř jsme si sedli a čekali, co se bude dít. Za chvíli došla paní, která mi podala obálku, kde bylo něco jako vizitky, kam jsme si napsali jméno a odkud jsme. Byli jsme rozdělení na skupiny podle témat, které jsme si rozdělili už v Brně. Zavedli nás do jídelny, kde na nás čekalo malé občerstvení. Po chvíli nás všechny uvítali a zavedli do posluchárny, kde nám pokládali různé otázky, na které jsme odpovídali: ano, ne, nevím. Následovalo představení zemí ve velké posluchárně. Za naši školu a republiku mluvila Evča s Pájou. Zdravím je, zvládly to výborně, já bych měla

hroznou trému před tolika lidmi ze všech zemí EU.

Následoval oběd a po něm hra, při které jsme byli čtyři a každý z jiné země. Hra byla formou dotazníku, ve kterém byla vždy jedna otázka v našem jazyce, a v ostatních jsme museli spolupracovat s ostatními, kteří měli otázku ve svém jazyce. Po hře nás dovedli do menší posluchárny, kde jsme řešili právě to naše téma. Povídali jsme si s našimi vrstevníky, jaké to je v naší zemi a jak bychom problémy řešili. Následně se celý problém řešil mezi všemi. Poté jsme se vrátili zpět do posluchárny, kde vždy jeden zástupce za každé téma přednesl, to k čemu dané skupiny dospěly. My pak jen hlasovali (na zařízeních, na kterých hlasují poslanci evropského parlamentu), zda bychom tento návrh podpořili. Následovaly různé dotazy, soutěž čtyř týmu, které byly úspěšné v dotazníku.

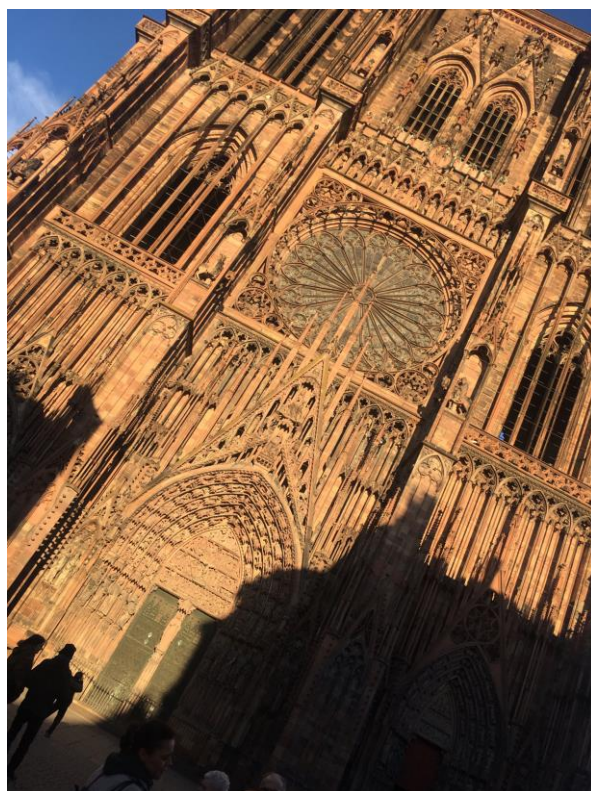
V posledních dvaceti minutách se pustila hymna a zástupci, kteří reprezentovali své země, měli v rukou vlajky a utvořili kolečko. Pak nás už jen čekala cesta k autobusu a domů. Po cestě jsme se zastavili na jídlo. Cesta domů ubíhala mnohem rychleji, ale to asi proto, že ji každý nejspíš prospal.

Celá cesta, ale hlavně návštěva Parlamentu EU, byla pro nás všechny velkým

zážitkem a jsme hrozně rádi, že jsme se ho mohli zúčastnit.

Chtěla bych za nás všechny poděkovat paní profesorce Opravilové, která s námi jela, a hlavně paní profesorce Mrkosové, která si celou akci vzala na starost. No a také poděkování patří řidičům, kteří nás cestou bavili vtipnými poznámkami.

Ve středu 27. 3. k nám do hodiny německého jazyka zavítala rodilá mluvčí a lektorka z Österreich Institutu, Verena Schweiger. Už na první pohled byla velice sympatická a bylo vidět, že v naší hodině není pouze z povinnosti, ale protože ji její práce baví. Toto nadšení přenesla i na nás, takže jsme s ní velice rádi spolupracovali.

Ze začátku se nám představila a rozdělila nás do dvojic, ve kterých jsme měli vymyslet dvě otázky, na které se jí chceme zeptat. Dalo to trochu přemýšlení, ale nakonec každá dvojice vymyslela alespoň jednu otázku a paní lektorka na každou ochotně odpověděla.

Následně jsme byli rozděleni do čtveřic a poslechli jsme si rakouskou píseň Weiter, weiter. Před námi byly rozloženy kartičky se slovy, a když jsme některé z nich v písni uslyšeli, měli jsme kartičku s daným slovem co nejrychleji vzít. Tohle byla asi nejzábavnější část, protože jsme všichni docela soutěživí a samozřejmě jsme každý chtěli kartiček co nejvíce.

Když jsme si kartičky spočítali a zjistili, kdo "vyhrál", dostali jsme papíry s textem té stejné písně, s vynechanými slovy, které jsme po dalším poslechu (občas se špetkou pomoci a kreativity) doplnili.

Také jsme se dozvěděli nějaké informace o studiu v Německu a Rakousku a o zkouškách, které bychom museli zvládnout, abychom tam mohli studovat. A nakonec přišel zase čas na otázky, tentokrát i naším směrem.

Celkově byla hodina velmi zajímavá a spoustu jsme se toho dozvěděli. A myslím, že i přes to, že se této zkušenosti někteří z nás báli, jsme si to nakonec všichni užili a rádi bychom si něco podobného zkusili znovu.

Autor: Marie Ellingerová (2C)

Je to 42. ročník světového poháru. Začal 2. prosince 2018 ve slovinské Pokljuce a skončil 24. března 2019 v norském Holmenkollenu. Jeho součástí byly i závody v Novém Městě na Moravě v prosinci 2018, na

které jsem se chtěla jet podívat, jenomže jsem v té době byla hospitalizována v nemocnici. A proto jsem biatlon sledovala aspoň v televizi.

Celkem se koná 68 závodů na deseti různých místech včetně mistrovství světa, skládá se z 31 mužských závodů, 31 ženských a 6 smíšených závodů, jezdí se sprint, stíhací závod, závod s hromadným startem, vytrvalostní závod, štafeta, smíšená štafeta a smíšený závod dvojic. Čeští biatlonisté v této sezóně, nasbírali celkem pět medailí. První místo nám přinesla Markéta Davidová z Italské Anterselvi ze sprintu na 7,5 kilometru a také další dvě medaile za druhé místo a to z hromadného startu na 12,5 kilometrů v Itálii a z vytrvalostního závodu v Canmore v Kanadě. Další medaili opět obdržela Markéta, tentokrát to bylo třetí místo za vytrvalostní závod na 15 kilometrů v Pokljuka na Slovinsku. Poslední třetí medaili máme za

ženskou štafetu. Na prvním místě se umístil Nor Johannes Thingnes Bø, který má 1262 bodů a vyhrál křišťálový glóbus, druhým je Rus Alexander Loginovem, třetí je Francouz Quentin Fillon Maillet. Z žen je to Italka Dorothea Wiererová, druhá je Italka Lisa Vittozziova a na třetím je Ruska Anastasia Kuzminová, která reprezentuje Slovenskou republiku. Umístění našich biatlonistů: 21. místo Michal Krčmář (392 bodů) 30. místo Ondřej Moravec (276 bodů) 41. místo Tomáš Krupčík (154 bodů) 71. místo Michal Šlesinger (28 bodů) 21. místo Markéta Davidová (428 bodů) 30. Místo Veronika Vítková (253 bodů) 39. místo Eva Puskarčíková (152 bodů) 81. místo Lucie Charvátová (31 bodů) 90. místo Jessica Jislová (10 bodů)

Můj nejoblíbenější biatlonista je Francouz Martin Fourcade. Je to pětinasobný olympijský vítěz, jedenáctinasobný mistr světa a sedminásobný vítěz světového poháru, což z něj v tomto ohledu dělá rekordmana a předčil slavného Nora Oleho

Einar Björndalena. K biatlonu se Fourcade dostal v roce 2002 a na mezinárodní úrovni začal závodit v roce 2006, čímž šel ve stopách svého staršího bratra Simona Fourcada, který letos svoji kariéru biatlonisty ukončil.

Martin svoji kariéru zahájil v roce 2009. První velkou medaili vybojoval na Zimních olympijských hrách 2010 ve Vancouveru, kde skončil druhý v závodě s hromadným startem. Světový pohár = počet výher 84 z toho 72 individuálních, stupně vítězů 166 z toho 135 individuálních, Velký glóbus obdržel 7x a malý glóbus 24x. Má vlastní autoiografii s předmluvou naší české biatlonistky Gabriely Koukalové, kniha která nese název: Martin Fourcade: Můj sen o zlatě a sněhu. Po přečtení této knihy jsem se na biatlon dívala trochu jinak. Jde vidět, že je to opravdu těžký sport. Martin v knize popsal svůj život, jaké byly jeho začátky, které nebyly úplně lehké, kdy už po roce s tím chtěl seknout, také to udělal a dal se na triatlon, který ho tak nebavil, a proto se vrátil

k biatlonu. Věděl, že to nebude zadarmo, a že ho čeká ještě velká práce a hodně úsilí, neustálé trénování, aby dosáhl toho, co se mu dnes, už splnilo. Dokonce si sám u rodičů v garáži postavil terč, aby zlepšoval střelbu, která je v tomto sportu velmi zrádná. Velký vzor viděl ve svém starším bratrovi Simonovi, ale nikdy si nemyslel, že by ho to tak mohlo začít bavit a už vůbec, že by v tom byl tak dobrý.

Všeobecně je rodina Fourcadů, sportovně založena, jeho otec byl původně plaveckým instruktorem v Perpignanu u Lviho zálivu, pak ale pracoval v Pyreneích jako horský průvodce. Odtud pramení vřelý vztah Martina k horám.

Štěstí mu vždy nepřálo, měl zlomené rameno, ale i tak to nevzdal a trénoval, také měl mononukleózu, která je pro sportovce velmi nepříjemná, ale i přes tady to všechno se stal výborným biatlonistou.

Letošní sezónu Fourcade zahájil docela dobře, ale postupně jeho výkonnost upadá. Ne, že by mu nešla střelba, ale běžecky natom není úplně nejlíp, například vynechal závody v Kanadě, aby se mohl připravovat na další

závody. Moc mu to nepomohlo, v Oslu to byl další propadák, a proto řekl, že si dá pauzu do další sezóny a závodů, co probíhaly v Norsku se nezúčastnil a byl tam jen jako divák. Sám Martin řekl, že neví co se děje. Neustále trénuje, ale jak přijde na trať, nepředvede tam to, co by měl a co dělá na trénincích. Nezbyvá nic jiného než doufat, že se to zlepší a popřát mu štěstí do další sezóny.

Jako každý rok, tak i letos jsem se byla podívat na „maturiták“ naší školy. Díky tanečnímu kroužku, který se rozrostl o nové prváky, jsme mohly zatancovat maturantům na plese naše vystoupení. Všechny jsme se sešly kolem půl desáté hodiny. Ještě jsme před naším vystoupením měli celkem dost času, tak jsme si šly zatancovat mezi ostatní a podívali se na druhou šerpovací část. Pomalu se blížil čas našeho vystoupení, a tak jsme se šly nachystat.

Před začátkem jsme nebyly ani moc nervózní, teda aspoň já ne. Nastoupily jsme si, byla super atmosféra, bezva lidi okolo nás a my si to mohly pořádně užít. Uteklo to šíleně rychle, ale opravdu jsme si to moc užívaly a bylo to na nás vidět, i přes to, že nás bylo jen pět, tak jsme to tam rozbalily naplno. Po vystoupení jsme se šly převléci zpět do šatů a šly se bavit.

Netrvalo dlouho a začínala půlnoční vystoupení. Překvapilo mě, že si vystoupení připravily všechny třídy. Často se totiž stává, že je alespoň jedna třída, která si nic nepřipraví, protože se jim nechce, přijde jim to trapné apod. Musím říci, že se jim to moc

povedlo. Jedno lepší jak druhé. Byly chvíle, kdy mi tekly i slzy smíchem, kdo vystoupení neviděl, ten nepochopí.

Během celého plesu jsme s holkami řešily a přemýšlely nad tím, jak to bude vypadat příští rok, protože příští rok to čeka

nás. Každý by chtěl mít ten nejlepší, nejkrásnější ples, na který bude do konce života vzpomínat. A proto je na čase takové věci začít řešit. Je toho spousta, co bychom tam chtěli a naopak nechtěli.

Kdo už na nějakém maturitním plese byl, tak má alespoň nějakou představu, jak by to asi mohlo vypadat. Já už byla na spoustě plesů, takže spíše porovnávám, co se mi kde líbilo a nelíbilo a hlavně sbírám inspiraci. Ve třídě už jsme tohle téma nakously. Mrzí mě, že jsou mezi námi lidé, které to nezajímá, nemají důvod to řešit, půlnoční překvapení jim přijde

trapné a nebo na ples nechtějí jít vůbec. Jestli tomu tak je, tak ať se neangažují, nechodí na ples, je to pouze jejich volba. Já osobně si myslím, že je to opravdu velká škoda. Přece jenom je to uzavření jedné životní kapitoly, tak proč si ji nezpříjemnit před tou maturitou?

Pokud se do toho opravdu pustíme a budou nám vycházet věci, které máme v plánu, tak si myslím, že se máte opravdu na co těšit a to i díky tomu magickému číslu 2020! I já se už nemůžu dočkat a těším se i na ty samotné přípravy a plánování. Tak hurá do toho!

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Mgr. Zuzanu Horynovou ☺.

Stará opuštěná továrna na nábytek v Bučovicích je již v dezolátním stavu. Továrna se nachází blízko vlakové stanice Bučovice. Budova půjde brzy k zemi, a proto ji začalo město Bučovice pronajímat k účelům výcviku hasičů.

V sobotu 30. 3. 2019 sem zavítala Jednotka sboru dobrovolných hasičů Brno

– Židenice. Hasiče čekal trénink zásahu ve výškové budově. Během cvičení byla použita silná technika hasičské výbavy. Dopoledne byli hasiči rozděleni do skupin, kde si na třech tematických stanovištích vyzkoušeli konkrétní situace, se kterými se mohou setkat při reálném zásahu v terénu.

V odpoledních hodinách již hasiči trénovali reálný zásah v budově. Jednotka přijela na místo požáru v zásahovém vozidle značky MAN, který je podle velitele JSDH Brno – Židenice největším hasičským vozidlem na území Jihomoravského kraje.

„Je potřeba neustále se zdokonalovat a trénovat zásahy zejména v budovách. Toto cvičení jsme uskutečnili hlavně kvůli tomu, že máme v naší jednotce spoustu nováčků a právě pro ně by mělo mít takové cvičení velký přínos.“ Řekl koordinátor výcviku JSDH Brno – Židenice Michal Adamčík.

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se v Jihlavě, v současné době žiji v Blansku.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na škole učím 7. rok. Předtím jsem pracovala jako sestra na soukromé chirurgii, chirurgických jednotkách intenzivní péče, domácí péči, anesteziologicko – resuscitačním oddělení v Jihlavě a v Brně.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Bakalářské studium jsem absolvovala všeobecnou sestru v Českých Budějovicích a poté navázala ošetrovatelskou péčí v geriatrici v Brně.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učila jsem už ošetrovatelství, první pomoc, psychologii a praxi v nemocnicích. Vedu kroužek první pomoci.

Co máte na naší škole ráda?

Na naší škole mám ráda, že se pořád učím nové věci. Každý rok přichází nové výzvy a také noví žáci, kterým uzpůsobuji to, co učím. Také mám ráda energii, která patří nejvíce právě k mladým lidem a ve škole je jí plno.

Co byste na škole naopak změnila?

Nic mě nenapadá.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování?, Jestli ano, tak za co?

Na střední škole bych byla určitě zařazená do kategorie pilných žáků. Obor mě bavil, a tak jsem se učila ráda. Žádné kázeňské opatření jsem nikdy neměla.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Rozhodně nejsem pro tělesné tresty.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

S rodiči se mi většinou komunikuje dobře. Mám trénink z nemocnice, tak ta komunikace jde tak nějak sama. Rozzlobené rodiče jsem už zažila, většinou se po oboustranné komunikaci uklidnili.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Moji první učitelé byli rodiče. Velkou roli v tom, jaká jsem měla i moje babička. Také vzpomínám na naši paní učitelku třídní ze zdravotní školy, která byla pro nás taková mamka celé třídy. Do dnešní doby je pro mě vzorem.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě proměnlivost profese (nikdy žádná hodina není stejná), práce s mladými lidmi, když je v hodinách i trochu humoru a vidím, že žáci mají zájem o obor.

Štve mě u žáků nezájem o obor, že studují školu a ve zdravotnictví vůbec pracovat nechtějí.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Pro mě je vždycky velmi inspirativní soutěž první pomoci v červnu, mám ráda tu atmosféru, kdy se každé družstvo snaží ze sebe dostat to nejlepší. Také poslední maturitní den s mojí 1. třídou.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Na tuto otázku se nedá odpovědět. Cením si každého žáka, který chce pečovat o nemocné, chová se k lidem dobře. Myslím, že člověk by neměl být oblíbenec, je ve mě pořád ještě kus sesterské profese, snažím se přistupovat ke všem stejně.

Odpověď na 2. otázku také není snadná. Jsem třídní učitelka, tak určitě moje třída :o) Myslím, že každá třída je jedinečná.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Ve škole za ty roky mám hodně blízkých kolegů. Dobře se nám spolupracuje s kolegyní Hartmanovou (vyzkoušely jsme si u maturit a na mnohých výletech), kolegyní Lambovou. Velmi si vážím kolegů, kteří mě mnoho věcí naučili po mém příchodu do školství a do dnešní doby učí (nebudu jmenovat, ti lidé ví).

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Od dětství určitě ne. Na druhém stupni základní školy jsem se rozhodla být sestřičkou. Pak přišly po nějaké době v nemocnici studia, vytoužené studium v Brně a rozhodnutí být učitelkou byl spíše takový proces. Původně jsem chtěla zůstat ½ úvazku v nemocnici a ½ úvazku ve škole. Všechno dopadlo ale úplně jinak. Chtěla jsem se něco nového učit, předávat věci, které jsem získala v praxi, proto jsem se rozhodla po studiích učit.

Máte nějaký životní vzor?

Moji babičku, byla to úžasná žena, která byla srdcem celé rodiny.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Ze seriálů mám ráda Městečko Twin Peaks, Dr. House, Vikingové, Panství Downton. Filmy se vybírají těžko Pravidla moštárny, Pán prstenů, Čistá duše a všechny pohádky.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Takový mix, mám ráda: Radůzu, Anne von Hausswolff, Zrní, Red Hot Chili Peppers, Nicka Cavea...

Jaké čtete knihy?

Poslední dobou pořád učebnice. Mám ráda poezii, historické romány, duchovní literaturu, oddechově i nějakou detektivku.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Ráda chodím po horách, kdekoli po přírodě (kopce a lesy tam jsem ve svém živlu). Ze sportů mám ráda jógu, plavání, badminton.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Nejradši mám cokoli sladkého. Nejím lečo a kapustu.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Vidí se s rodinou, podniká výlety, na které nebylo tolik času ve školním roce, uklízí byt a třídí staré věci, čte i něco jiného než učebnice, vidí se s přáteli. Případně odběhne jako zdravotník na nějakou akci.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Nemám úplně konkrétní plány. Očekávám, co zajímavého mi ty příští roky přinesou, co nového se naučím.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Dnes jsem si na jednu vzpomněla. Učila jsem 1. rok a komunikovala s maminkou jedné své žákyně pomocí emailů. Potřebovala jsem jí poslat nějaký dokument, který byl uložený ve wordu. Místo dokumentu jsem ale poslala soubor s odkazem na video na čištění zubní protézy. Do dnešní doby vzpomínám, jak ta maminka nezdravotník musela být v šoku.

A pak možná ještě na začátky ve škole, kdy mi žáci nabízeli v září na chodbě učebnice ke koupi nebo se mě na exkurzi hasiči ptali, kde máte paní učitelku.

Vítám Vás milí čtenáři u pravidelné měsíční rubriky – Rozhovor se žákem. Pro dnešek jsem si vybral svého spolužáka a dobrého kamaráda Vojtu Karlíka ze třídy 3.L.

Odkud pocházíš?

Z Dolních Dunajovic u Mikulova

Do jaké třídy chodíš? A kam si chodil na základní školu?

Chodím do 3L. Chodil jsem na základní školu v naší vesnici, takže v Dolních Dunajovicích.

Proč ses rozhodl jít na naši školu? Jakou jsi měl představu o oboru, který studuješ, když jsi šel sem studovat?

Jak se v životě stává, byla to nemoc, která mě přijmula studovat tuhle školu, ne moje, ale mého dědy. V 50 letech mu diagnostikovali rakovinu krku, s kterou bojoval dlouho, ale po roce bohužel umřel přesně na Silvestra. To byl hlavní důvod, proč jsem šel na zdravotní školu. Hrozně mě mrzelo, že jsem mu tehdy nemohl nijak pomoci, a proto jsem se rozhodl jít právě tímto směrem. Představa byla, že mě škola pomůže splnit si sen, pomáhat lidem, kteří to potřebují.

Co máš na naší škole rád, a co naopak ne?

Na škole se mě líbí mnoho věcí, jak kolektiv, tak i učitelé, kteří z nás chtějí vymačkat maximum. Co se mi nelíbí? Jsou to takové ty banální věci, které se nelíbí nikomu, jako 20 % absence, že v tělocviku opravdu musíme cvičit, a že polovinu učení musím strávit v 300 km kolonách v kantýně.

Jaký předmět máš nejraději a jaký naopak nemusíš?

Nejraději mám odborné předměty, kvůli kterým jsem na tuhle školu šel a také matematiku.

Máš nějaké oblíbené učitele?

Určitě mám a je jich mnoho.

Co bys na škole naopak změnil?

Já bych asi nic neměnil, kdyby ses mi tu nelíbilo, tak bych změnil školu.

Jaký jsi podle tebe student? Měls někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Tak důtku jsem měl, ředitele školy za telefon v hodině. A jaký jsem student? To vážně nedokážu posoudit, jsou předměty které me baví a které ne, podle toho se asi tak v hodinách chovám. Ale celkově se snažím poslouchat a něco se naučit.

Kdo nebo co v životě byl tvůj nejlepší učitel? Čím se ti vryl do paměti?

Tak určitě je to moje přítelkyně, která je zároveň moje spolužačka. Podporuje mě ve všem, čeho chci dosáhnout a toho si nesmírně vážím.

Máš nějaký životní vzor a životní motto?

Žij život tak, aby jsi nelitoval ani jednoho dne nebo rozhodnutí, protože život je jen jeden a právě ten musíme žít naplno.

Chodíš na brigády? Jakou nejzajímavější absolvovalas?

Chodím, jsem prodávčem a laborantem v obchodě s elektronickými cigaretami. Pracuji zde už něco málo přes rok. Práce mě baví, naplňuje a vzdělává v angličtině a v němčině. Mnoho z mých zákazníků je ze zahraničí a také můj šéf a kolegové jsou Rakušáci.

Jaké sleduješ filmy a seriály?

Nemám vůbec čas sledovat filmy nebo serialy, přes týden jsem ve škole a o víkendu jsem v práci od soboty až do neděle.

Jakou hudbu nejraději posloucháš? Jaký je tvůj oblíbený interpret?

Za mě je to určitě Paulie Garand.

Čteš knihy? Jestli ano, tak jaké?

Vůbec.

Přibliž nám svůj běžný všední den?

Tak den začínám v 4:50 kvůli autobusu. Po hodině přemlouvání, abych vůbec vstal, zjistím, že mně za 15 minut jede autobus, kterým se pak hodinu a půl vleču do školy. Ve škole je to asi klasika, všichni to známe a po škole jedu zase hodinu a půl domů. Domů dojedu cca v 17:30 a zbytek dne nějak relaxuju, většinou se jedu projet se svým autem, a pak je večer a další den zase od znova.

Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nesnášíš?

Nesnáším koprovku a špenát, to jako vážně nemusím. A hrozně miluju mozzarellu.

Jaké máš plány do budoucna? Čím by ses chtěl žít? Plánuješ jít na vysokou školu? Případně jakou?

Určitě mám nějaké plány do budoucna, ale na 100 % to určitě nevím, to nechám osudu. Určitě bych si přál být doktorem záchranářem, ale jestli to tak vážně bude, tak to opravdu netuším.

Já děkuji Vojtovi za to, že si udělal čas na tento rozhovor a na vás milí čtenáři se budu těšit zase za měsíc u dalšího rozhovoru se žákem.

program na měsíc
04/2019

Duben, v Polárce budem!

02	út	Prezidenti: Cesta tam a zase	věk 13+	17.30
04	čt	Vnitřní nepřítel	věk 13+	MALÁ SCÉNA 19.00
06	so	Bratři Lví srdce	věk 7+	DERNIÉRA 15.30
09	út	Naše třída	věk 15+	19.00
11	čt	Od maličkých k velikým	věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
13	so	Od maličkých k velikým	věk 3+	MALÁ SCÉNA DERNIÉRA 10.30
		Vinnetou	věk 6+	15.30
14	ne	Tančírna	věk 2+	MALÁ SCÉNA 14.00 & 15.30
23	út	František z kaštanu, Anežka ze slunečnic	věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
25	čt	František z kaštanu, Anežka ze slunečnic	věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
27	so	Malá čarodějnice	věk 5+	MALÁ SCÉNA 10.30
		Siddhártha	věk 9+	15.30
30	út	Malá čarodějnice	věk 5+	MALÁ SCÉNA DERNIÉRA 17.30

→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky.
Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena!

Divadlo pro děti a mládež; Tučkova 34, Brno
www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638

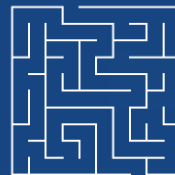

Více informací a celý program najdete na – <https://divadlopolarka.cz/program>

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

1. – Spider-Man	10. – Tahle země není pro starý
2. – Kung Fu Panda	11. – Skála
3. – Kocour v botách	12. – Mechanický pomeranč
4. – Americký gangster	13. – Atlas mraků
5. – Planeta opic	14. – 12 let v řetězech
6. – Tanec s vlky	15. – Polární expres
7. – Lví král	16. – Černý jestřáb sestřelen
8. – Matrix	17. – Pátý element
9. – 101 dalmatinů	18. – Slzy slunce

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla: 3 březnové hádanky

Tři kamarádi šnorchlují v jezeře, ale poté, co se vynoří, mají pouze dva mokré vlasy, jak to?

Odpověď: Třetí je plešatý.

Co je to? V každé minutě je to jednou a v momentě dvakrát?

Odpověď: Písmeno m

Představte si situaci, že máte otce se synem, které musíte rozestavit tak, aby syn stál za otcem, ale zároveň před synem aby nikdo nestál. Jak otce a syna postavíte?

Odpověď: Zády k sobě

Zadání č. 1:

Dokončete tuto posloupnost:

J, D, T, Č, P, Š, S, ...

Pokud se vám to podaří, rozluštěte tuto šifru:

JPNJPPJPOJJD

Zadání č. 2:

Najdete mezi zrnky kávy obličej?

Lyžařský výcvikový kurz (LKV)

V termínu od 4. 3. do 8. 3. 2019 proběhl lyžařský výcvikový kurz na Dolní Moravě. Kurzu se zúčastnilo celkem 33 žáků, tři pedagogové (Mgr. Zuzana Horynová, Mgr. Iveta Vilímová a Mgr. Jaroslav Mikyna) a jako noční dozor bývalá učitelka naší školy Mgr. Jana Knorová.

Po příjezdu na chatu Sněžník jsme se ubytovali a poté jsme se vydali na krátkou procházku k hlavní sjezdovce, kde jsme navštívili místní symbol – obrovskou sochu mamuta.

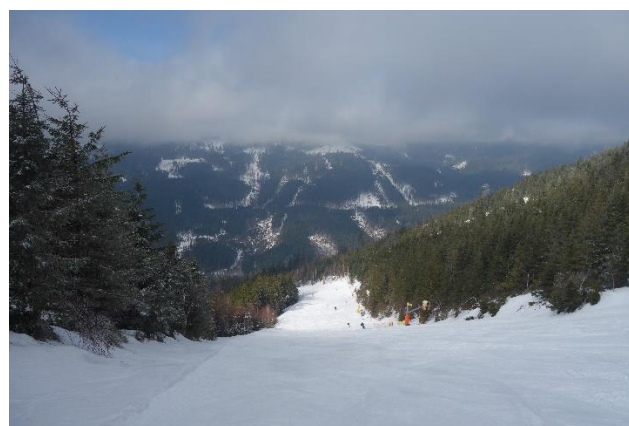
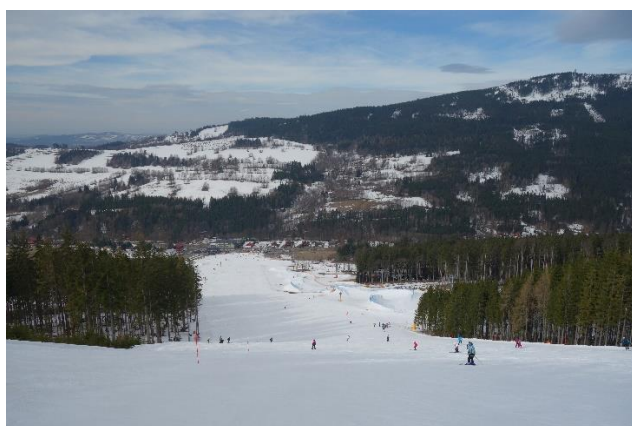
V pondělí večer nám zahrál na kytaru Pavel Bistrý a ostatní žáci si zazpívali. Další den ráno jsme se rozdělili do tří družstev a započali lyžařský výcvik. Po celodenní lyžařské aktivitě jsme večer absolvovali přednášku horské služby na téma

bezpečnost na sjezdovkách a náplň práce HS. Další večer byla pro žáky připravena projekce metodiky sjezdového lyžování. V pátek před odjezdem domů jsme navštívili bobovou dráhu, kde si všichni účastníci kurzu zabobovali, někteří i vícekrát. Po obědě jsme se rozloučili s majitelem chaty a vydali se na cestu domů do Brna.

Celkově hodnotíme lyžařský kurz jako zdařilý, přálo nám pěkné počasí a těšíme se na další výlet na hory. Všichni žáci si zaslouží pochvalu nejen za předvedené výkony, ale také za svoje zodpovědné chování během celého kurzu. Zvláště musíme pochválit jmenovitě především Nelu Táorskou a Andreu Šrámkovou (obě 3A), které se znamenitě zhostily funkce služby a celý kurz ochotně pomáhaly svým učitelům.

Další fotky naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/prace_studentu.php

(Zapsal: Mgr. Jaroslav Mihýna)

Workshop s náměstkyněmi ošetřovatelské péče

Ve dnech 26. února a 5. března proběhly v prostorách školy v Úprkově dvoraně dva workshopy s náměstkyněmi ošetřovatelské péče. Akce pro žáky podporou vedení školy, zejména paní ředitelky PhDr. Zuzany Číkové, zorganizovaly Mgr. Bc. Jana Soudková a Mgr. Hana Kašparovská. Obou workshopů se zúčastnili žáci 4. ročníků oboru zdravotnický asistent. Workshopy byly zaměřené na seznámení žáků s možnostmi zaměstnání v brněnských nemocnicích, s konkrétními nabídkami nemocnic, platovými podmínkami a s benefity, které nemocnice svým zaměstnancům nabízejí.

V prvním termínu workshopu v pondělí dne 26. února prezentovaly svoji nemocnici náměstkyně ošetřovatelské péče pí Marta Ondříková z Nemocnice Milosrdných bratří a Mgr. Andrea Lišková z Úrazové nemocnice. Ve druhém termínu v úterý dne 5. března byly na workshopu

představeny žákům Fakultní nemocnice u svaté Anny Mgr. Janou Zvěřinovou a Fakultní nemocnice Brno pí Alenou Stehlíkovou z oddělení organizace řízení a vrchní sestrou Neurologické kliniky Mgr. Taťánou Tachtadžisovou.

Žáci na každém workshopu obdrželi informační materiály o daných nemocnicích včetně kontaktních údajů. V rámci Fakultní nemocnice Brno byli pí Alenou Stehlíkovou pozváni na prezentaci klinik, která se bude odehrávat v prostorách nemocnice dne 28. 3. 2019.

Setkání byla velmi zajímavá a pro žáky přínosná. Ohlasy žáků byly pozitivní. Z konkrétních informací, které žáky zaujaly, to byly především platové podmínky, možnosti ubytování v rámci zaměstnání v konkrétních nemocnicích, benefity ve formě příspěvků na dopravu, pobyty a další.

(Mgr. Bc. Jana Soudková)

Okresní kolo středoškolských her v sálové kopané dívek

Dne 8. 3. 2019 se družstvo děvčat SZŠ Jaselská zúčastnilo okresního kola středoškolského turnaje v halové kopané. Holky si vedly ve velké konkurenci na výbornou. Vybojovali 7. místo. Naším děvčatům patří poděkování za vzornou reprezentaci naší školy.

Složení družstva:

Valentýna Špičková (2B), Anhelina Shaydurová (2B), Miriam Varholová (4S), Tereza Fridrichová (4S), Kateřina Oklešťková (3B), Lucie Slaninová (3B) a Sára Varholová (1S).

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY

ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ SOUTĚŽE

SZŠ JASELSKÁ

za 7. místo

Halová kopaná SŠ

Městské finále dívky

V Brně 8. 3. 2019

(Mgr. Hana Ondrášková)

Regionální kolo 14. ročníku psychologické olympiády na téma: Síla okamžiku

Dne 12. 3. 2019 se na Klvaňově gymnáziu a střední zdravotnické škole Kyjov konalo regionální kolo 14. ročníku psychologické soutěže na téma: Síla okamžiku. Zúčastnilo se dohromady 17 žáků ze středních zdravotnických škol z Jihomoravského kraje.

Za naši Střední zdravotnickou školu Brno, Jaselská soutěžily Zuzana Španková a Patricie Jandová ze třídy 3C. Ostatní žáci byli ze SZŠ Kyjov, SZŠ Znojmo, SZŠ Vyškov, SZŠ Břeclav, SZŠ a VOŠZ Brno Merhautova a CSZŠ Grohova Brno.

Byli to žáci 2. a 3. ročníků, kteří přišli prezentovat své osobní zážitky na dané téma. Zaznělo mnoho zajímavých příběhů z oblasti zdraví, poruch příjmu potravy, poskytování první pomoci svým rodinným příslušníkům nebo prvních okamžiků na praxi v nemocnici.

Soutěžní sedmičlenná porota byla obsazena zástupci z řad vyučujících i žáků, účastnil se i pan místostarosta města Kyjov. Akci zahájila i závěrem ukončila paní

Všichni účastníci olympiády obdrželi čestnou listinu o účasti na soutěži v Kyjově.

ředitelka SZŠ Kyjova. Soutěžící se zadaného úkolu zhostili zodpovědně a všechny prezentace byly velmi emotivní.

První místo vyhrála žákyně ze SZŠ Znojmo s tématem: První návštěva odborné praxe. Druhé místo obsadil jako jediný zástupce mužů žák ze SZŠ Znojmo s tématem: Neúmyslná slepota. Na třetím místě se umístila žákyně s osobním prožitkem onkologické diagnózy.

Celá akce probíhala ve velmi milé a přátelské atmosféře. Myslím, že si naše žákyně odnesly spoustu zajímavých zkušeností a poznatků.

(Mgr. Iva Lambova)

Soutěž ošetřovatelství – Moje nejzajímavější kasuistika

Dne 14. března 2019 proběhlo školní kolo soutěže „Moje nejzajímavější kasuistika“. Kasuistiky prezentovaly žákyně tříd 4A, 4B, 4C denního studia oboru Zdravotnický asistent. Celkem bylo prezentováno

6 ošetřovatelských kasuistik. Výkony žáků hodnotila porota složená z odborných vyučujících a porota z řad žáků. Soutěž zahájila a ceny předala paní ředitelka PhDr. Zuzana Číková.

Výkony a znalosti soutěžících hodnotila odborná porota:

Mgr. Martina Cahová

Mgr. Hana Kašparovská

Ing. Bc. Kristina Hartmanová

Výsledky:

1. místo – Eva Vranovská ZA 4A
2. místo – Anna Vaňková ZA4C
3. místo – Eliška Čermáková ZA4B

Gratulujeme a děkujeme!!

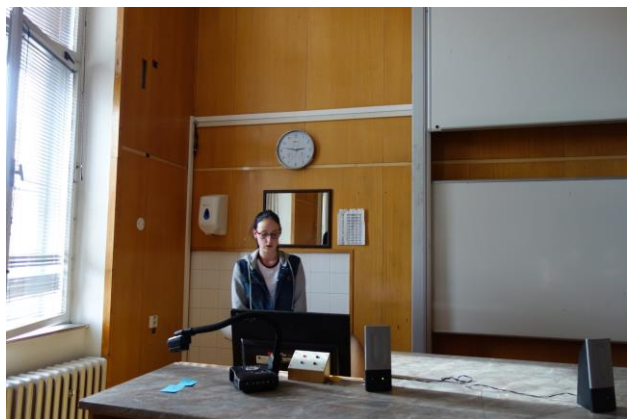

Vítězka školního kola Eva Vranovská, bude reprezentovat naši školu ve Zlíně na XV. Festivalu ošetřovatelských kasuistik, dne 27. března 2019. Děkujeme všem žákyním za

velice pěkné a na vysoké odborné úrovni zpracované kasuistiky.

Poděkování patří i všem odborným vyučujícím za odbornou pomoc a cenné rady žákům při zpracování kasuistik.

(Mgr. Martina Cahová – předsedkyně MS OSE)

Přednáška UMPOD (19. 3. 2019)

Školní kolo soutěže první pomoci

Dne 20. března 2019 na naší škole proběhlo školní kolo soutěže v první pomoci. Soutěžila tříčlenná družstva druhých a třetích ročníků oboru zdravotnický asistent a zdravotnické lyceum. Soutěžilo celkem 9 družstev. Soutěž probíhala ve dvou částech – teoretická a praktická část.

V teoretické části vyplňovala soutěžní družstva test o 15ti otázkách. V praktické části soutěžní družstva předvedla poskytnutí první pomoci na konkrétní modelové situaci např. KPR, ošetření otevřené zlomeniny, otevřený pneumotorax, ošetření popálenin a jiné. Soutěžící byli rozděleni na 2 kategorie.

Výkony a připravenost soutěžících hodnotila odborná porota ve složení:

- MUDr. Josef Prokeš, lékař z traumatologického oddělení Úrazové nemocnice Brno
- Martina Kryštofová, DiS., staniční sestra z FN USA, I.KK, odd. 49
- Bc. Jiří Mazálek, DiS. záchranář ZZS JMK Brno.

Výsledky žáků 2. ročníků - I. kategorie:

1. místo: družstvo třídy 2L (2)
2. místo: družstvo třídy ZA2A
3. místo: družstvo třídy ZA2B

Výsledky žáků 3. ročníků - II. kategorie:

1. místo: družstvo třídy ZA3B
2. místo: družstvo třídy 3L (I)
3. místo: družstvo třídy 3L (2)

První dvě družstva z každé kategorie postupují do Celostátní soutěže první pomoci, která proběhne 10 a 11. června 2019 na SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace. Děkujeme všem studentům za výkony a velice kvalitní připravenost

k soutěži. Poděkování patří také všem odborným vyučujícím za přípravu soutěžních družstev a celému týmu vyučujících i žáků, kteří se podíleli na organizaci soutěže.

(Mgr. Dominika Babáková)

Více fotek naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/akce.php

Celorepubliková soutěž – Rehabilitační ošetřovatelství

Dne 21. 3. 2019 se žák třídy 3. B ZA Pavel Bistrý, zúčastnil celorepublikové soutěže Rehabilitační ošetřovatelství vyhlášené SZŠ Ruská, PRAHA 10.

Počet soutěžících z celé České republiky byl 17 žáků, třetích a čtvrtých ročníků oboru zdravotnický asistent.

Soutěž obsahovala část teoretickou, ve které žáci prezentovali své práce a část praktickou, kdy na základě dané kazuistiky

prováděli ošetřovatelkou rehabilitační péči o klienta. Stanovili ošetřovatelské problémy, prakticky provedli zadané úkoly a vše zdůvodnili.

Pavel Bistrý se umístil na prvním místě s velkou pochvalou poroty za prezentaci a velmi pěkný přístup k pacientovi, který svými výbornými znalostmi dané problematiky jen potvrdil. Gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

(Mgr. Romana Hanušová)

Festival ošetřovatelských kazuistik SZŠ – Moje nejzajímavější kazuistika

Ve středu dne 27. 3. 2019 jsme se zúčastnili Festivalu ošetřovatelských kazuistik, který pořádala SZŠ a VOŠ zdravotnická ve Zlíně pod názvem „Moje nejzajímavější kazuistika“. Naši školu reprezentovala žákyně třídy 4. A, oboru zdravotnický asistent Eva Vranovská s kazuistikou „Ošetřovatelská kazuistika u pacienta se závislostí na Metamfetaminu (Pervitinu)“. Členem žákovské poroty se stala žákyně třídy 4. C oboru zdravotnický asistent Anna Vaňková, která se své funkce výborně ujala. Pedagogický doprovod byla odborná učitelka Mgr., Bc. Jana Soudková. Festivalu se

zúčastnilo celkem 10 škol z celé republiky např. žáci ze SZŠ Zlín, Uherské Hradiště, Kroměříž, Vsetín a Šumperk. Škol sice nebylo mnoho, ale konkurence byla veliká. Všichni žáci byli profesionálně připraveni, kazuistiky byly na velmi dobré úrovni. Žáci je měli doplněné o edukativní videa, fotografie z pracoviště, rozhovory s personálem aj. V napjaté soutěžní atmosféře se naše žákyně nakonec umístila na krásném 1. místě u žákovské poroty. Gratulujeme! Na závěr soutěže proběhl již tradiční workshop pro žáky a vyučující. Všichni zúčastnění se vrátili domů unaveni, ale s dobrou náladou.

ÚČASTNICKÝ LIST

**Ve Zlíně 27. 3. 2019
SZŠ a VOŠ Zlín**

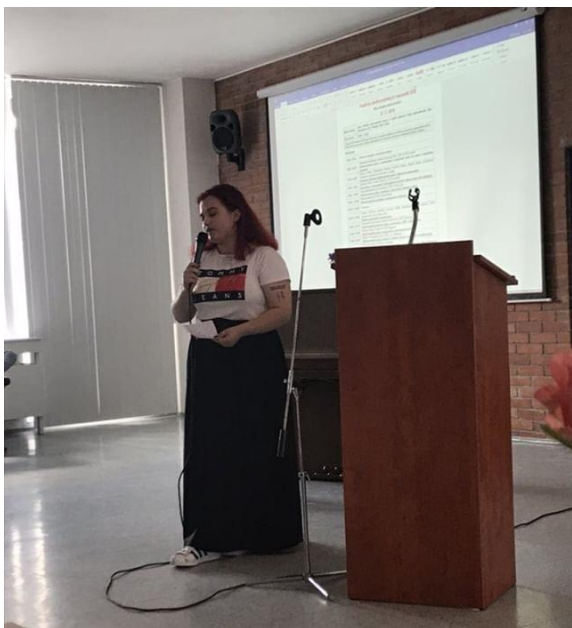
XV. festival kazuistik SZŠ

Eva Vranovská

**Téma – Ošetřovatelská kazuistika u pacienta se závislostí na
Metamfetaminu (Pervitinu)**

*„Jestli najdeš v životě cestu bez překážek, určitě nikam nevede.“
Arthur C. Clarke*

Mgr. Eva Řeháková
**Mgr. Eva Řeháková
za organizátory akce**

(Mgr. Bc. Jana Soudková)

Ples SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, p.o.

Dne 29. března 2019 se od 18.00 hod. otevřely reprezentativní prostory hotelu Voroněž v Brně pro účastníky školního plesu Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, p.o. Ples proběhl za finanční podpory Spolku rodičů a přátel dětí při SZŠ, na přípravě a samotné organizaci akce se podíleli zaměstnanci školy a žáci.

Hned při vstupu na návštěvníky plesu čekalo překvapení v podobě *Klobouku štěstí*. Každá platná vstupenka byla směnitelná za los, takže všichni hned na začátku věděli, zda si odnesou domů společně s příjemným prožitkem ještě i výhru z tomboly. Po 19. hodině ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková oficiálně zahájila ples. Popřála všem zúčastněným pěkný večer plný zábavy, radosti a příjemných zážitků, poděkovala SRPD a zaměstnancům školy za podporu akce a vyjádřila přání, aby se žákům školy dařilo i u nadcházející *zkoušky z dospělosti*.

Poté následovalo vystoupení mažoretek *Pusinky* z Říčan, skupiny *Lassies* z Brna, zajímavá byla ukázka společenského tance v podání Barbory Kolaříkové a Tomáše Paláta. Mezi slavnostním šerpováním jednotlivých tříd 4. ročníků a pomaturitního studia probíhala taneční zábava. K poslechu a tanci hrála kapela Tom Sawyer Band, která nabídla rozmanité hudební žánry. Před půlnocí měli návštěvníci plesu možnost zhlédnout různá vystoupení žáků 4. ročníku, která měla dynamickou, nápaditou a mnohdy zábavnou formu.

Školní ples se nesl ve velmi příjemné, uvolněné a radostné atmosféře. Taneční parket byl stále plný, prostředí hotelu doplňovalo slavnostní atmosféru okamžiku. Akce se po všech stránkách vydařila. Pozitivní reakce zúčastněných jsou toho dokladem.

(Mgr. Romana Dvořáková)

Více fotek neleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/ples.php

Den učitelů

Den učitelů slavíme v České republice 28. března, kdy je výročí narození Jana Amose Komenského. I na naší škole se žáci a školní parlament zapojili do tohoto významného dne.

Zástupci školního parlamentu rozdávali žákům během dopoledne barevné lístečky, na které mohli žáci písemně vyjádřit poděkování učitelům za jejich práci. Současně tyto lístečky žáci vhazovali

do vytvořené krabice (viz foto) a poté byly koordinátory a zástupci školního parlamentu roztříděny do obálek pro jednotlivé učitele. Tyto obálky byly předány osobně učitelům zástupci školního parlamentu. I když se tato akce konala podruhé na naší škole, byli jsme velice mile překvapeni množstvím rozdaných lístečků (viz foto). Akce se vydařila a těšíme se na příští rok a krásná přáníčka pro učitele.

(Zástupci školního parlamentu)

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Mikyňa

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (3L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (4A)

Webmaster – Mgr. Jaroslav Mikyňa

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů I – Soňa Dohnalová (2L)

Tvůrčí psaní studentů II – Tereza Macků (1L)

Tipy, zajímavosti a rady při cestování – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (3L)

Österreich Institut – Klára Valtošová (2L)

Zajímavý koníček – Marie Ellingerová (2C)

Úvaha – Klára Hájková (3B)

Ponožkový den – Lucie Březinová (4S)

Projekt EUROSOLA – Martina Štěpánková a Vendua Rohrerová (2L)

Cesta za vysněným titulem MDDr! – Valentina Horáková (3L)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (3L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (3L)

Na slovíčko s ... – Jakub Kříž (3L)

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Mikyňa

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Mikyňa

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**